

gå 6 måneder fra offentliggørelsen af regionplanskitserne til det næste, i loven foreskrevne led i planens endelige tilvejebringelse.

Den 4. fase skal munde ud i amtsrådets endelige forslag til regionplan. Det er i § 13, stk. 1, foreskrevet, at amtsrådet under denne fase skal forhandle med alle kommunalbestyrelser i amtet. Den tid, der må medgå til tilvejebringelsen af det endelige forslag, vil i vid udstrækning afhænge af omfanget og indholdet af de reaktioner på de alternative skitser, som er fremkommet under den 3. fase. Det vil antagelig også influere stærkt på tidsforløbet, om primærkommunerne samler sig overvejende om en bestemt af skitserne, eller om der må konstateres betydelige interessermodsatninger. Mindstetiden vil formentlig være 3-4 måneder, men der kan meget vel gå betydelig længere tid.

Den 5. og sidste fase strækker sig fra offentliggørelsen af regionplanforslaget til den statslige godkendelse. Den statslige gennemgang af regionplanforslaget kan påbegyndes, allerede når forslaget er modtaget, men indstilling til ministerudvalget kan i hvert fald ikke afgives, før udløbet af den i § 13, stk. 4, nævnte indsigelsesfrist på 4 måneder, og førend eventuelle indsigelser og bemærkninger til forslaget er gennemgået og vurderet.

Det er ikke muligt at udtale sig om, hvor lang tid der må ventes at gå, inden godkendelse kan finde sted. Afgørende vil bl. a. være, om planforslaget umiddelbart kan indpasses i landsplanlægningen, samt kvaliteten af planforslaget og den dertil hørende redegørelse.

Hvis der er betydelig lokal uenighed om planen, vil dette antagelig medføre længere tids behandling. Den særlige forhandlingsforskrift i § 14, stk. 3, vil i de tilfælde, hvor ændringer af planen anses for påkrævede, også kunne medføre, at den 5. fase må udstrækkes i tid.

Sammenfattende kan det siges, at den første regionplan i hvert fald ikke kan godkendes før om 2½ a 3 år, og at det må være rimeligt at antage, at der kan foreligge godkendte regionplaner for alle landets amter om 5 a 6 år.

Det er næppe muligt at afkorte denne tilvejebringelsestid.

Lovforslaget indeholder kun to fristangi-

velser — i § 13, stk. 1, en frist på 6 måneder og i § 13, stk. 3, en frist på 4 måneder — hvortil kommer den frist for kommunernes afgivelse af oplæg, som boligministeren skal fastsætte efter § 10, stk. 1. Disse to førstnævnte frister udnyttes til henholdsvis den offentlige debat om regionplanlægningen og den statslige behandling og vurdering af det endelige regionplanforslag og kan næppe forkortes.

Det er boligministeriets hensigt snarest muligt efter lovens vedtagelse at udsende en i samarbejde med de kommunale organisationer udarbejdet vejledning i regionplanlægningen, jfr. også § 9, stk. 2. Ved ovenstående skøn over tilvejebringelsestiden er det forudsat, at en sådan vejledning vil foreligge.

En eventuel forenkling af tilvejebringelsesbestemmelserne i §§ 10-14 må ses i forbindelse med de hensyn, der ligger bag de pågældende bestemmelser.

a. Regionplanlægningen må basere sig på en række undersøgelser og vurderinger, jfr. også § 10, stk. 2, og § 11. Selv om adskillige data allerede foreligger, må de samles og bearbejdes og stilles i forhold til hinanden. Dataindsamlingen og vurderingen er af afgørende betydning for regionplanlægningens kvalitet.

b. De foreslåede regler om offentlighedens medvirken i regionplanlægningen på et stadium, hvor der er reelle muligheder for at påvirke målsætning og nærmere indhold, nemlig på grundlag af alternative skitser til et regionplanforslag, må nødvendigvis føre til en forlænget tilvejebringelsestid.

c. Den foreslåede procedure er udtryk for et ønske om at tilvejebringe en vis balance mellem primærkommunerne og amtsrådene, hvor på den ene side primærkommunerne tillægges en initiativret (§ 10, stk. 1) og tilsikres en forhandlingsret under planlægningsprocessen (§ 12, stk. 1, og § 13, stk. 1), medens på den anden side amtsrådene gives ansvar for regionplanlægningens udførelse og beføjelse til — også uden primærkommunal tilslutning — at vedtage både alternative skitser og et endeligt regionplanforslag. De garantier for primærkommunal medindflydelse på regionplanlægningen, som lovforslaget fastlægger, påvirker også tilvejebringelsestiden.

d. Endelig bevirker landsplanmæssige hensyn, at den statslige stillingtagen til regi-